

Heikki Virri:

PUHEENJOHTAJAN SYYSMIETTEITÄ

Yhdistystoiminta ei enää kiinnosta ihmisiä. Talkootöiden aika on ohi. Mittarit viittaavat siihen suuntaan, että ihmiset suuntautuvat yhä enemmän ammatillisesti ja viettävät vapaa-aikansa kotona. Vapaa-

ajan käyttäminen yhteisten asioiden hoitamiseen ei ole nyt suuressa huudossa. Ja jos ei ole aikaa, ei sitä riitä edes mielenkiintoisiin asioihin. Valitettavasti vain harva voi valita niin, että tekee vain sitä, mikä itseä kiinnostaa.

Olemme Suomen Wagner-seurassa onnellisia, kun olemme pystyneet säilyttämään jäsenmäärämme – saaneet uusia niiden tilalle, jotka ovat lähteneet. Toiset ovat saaneet perusannoksensa Wagneria ja uteliaisuus on tullut tyydytetyksi. On aika suunnata uusiin seikkailuihin. Toisten kohdalla kysymys ei ole tästä. Ei vain ole riittävästi aikaa.

Seuraamme vuosikautia pyyteettä palvelleet Jopi Harri ja Markku Lulli-Seppälä ovat pyytäneet vapautusta palveluksesta, ainakin toistaiseksi. Jopi on tehnyt uuttavaa jäsensihteerin tehtävää pitkään ja viimeksi vielä väitöskirjatyönsä ohessa kääntänyt Millingtonin Wagner-elämäkerran, jonka juuri syksyllä saimme markkinoille. Markku on kantanut vastuun tästä lehdestä ja vastannut siitä, että se on tullut kirjapainosta aina yhtä laadukkaana.

Kun toiminta on vapaaehtoista, emme voi muuta kuin raskain sydämin kiittää heitä ja myöntää heille vapautuksen palveluksesta sekä toivoa, että he olisivat taas jonain päivänä käytettävissä.

Tiedossa on, että jäsenkunnassa on monen alan taitajia. Seura käyttäisi mielellään heidän ammattitaitoaan, jos sitä tarjotaan. Esimerkiksi seuraava lehti kaipaa päätoimittajaa ja taittäjää. Jos joudumme ne teettämään kokonaan ulkopuolisin voimin, se näkyy tulevien vuosien jäsenmaksuissa.

Lähinnä katseella sivusta seuranneena saatiin todeta, miten työläs prosessi Millingtonin teoksen julkaiseminen oli. Kääntäminen oli luonnollisesti aikaa vievin työvaihe, mutta toimittaminen sisälsi paljon muutakin. Julkaisuoikeuksien hankkiminen tekstiin ja kuviin oli työlästä, puhumattakaan taitosta ja muusta painokuntoon saattamisesta. Toivokaamme, että kirjalle löytyy ostajia ja että seuramme suurin yksittäinen satsaus kautta aikojen oli vaivansa väärtti.

Kääntäjistä on myös pula, siis varsinkin niistä, jotka tekevät työtä palkatta. Ja

jos vielä englannin kääntäjiä onkin, niin saksan sitä vähemmän. Richard Wagnerin itsensä kirjoittamia tekstejä on julkaistu suomeksi vähän, lähinnä oopperalibrettoja. Tarkoituksemme on saattaa jatkossa Wagneriaanin kautta suomeksi joitakin muitakin Wagnerin itsensä kirjoittamia tekstejä, jos ei muuten, niin jatkokertomuksina. Kääntäjillä olisi nyt tilaus. Tosin kulttuurikirjojen käännös- tai kirjoituspalkkioilla on Suomessa vaikeaa ellei mahdotonta elää. Esimerkiksi Seppo Heikinheimo kertoo Mätämunan muistelmissaan (s 256) kirjoittamistaan Merikanto-kirjoistaan: ”Olen ansainnut tällä työllä tunnissa suurin piirtein sen verran kuin puolikas vissypullo maksaa halpahallissa”.

Viime vuonna avasimme seuran nettisivuille keskustelupalstan. Keskustelu olikin aluksi vilkasta, mutta laimeni kesään mennessä. Mielipiteitä vaihdettiin lähinnä aiheesta Wagner ja Hitler. Vaikka aihe onkin kiintoisa ja aika ajoin esiin pulpahtava, voinen kaiken elitisin uhallakin todeta, että se ei ole se aihepiiri, joka suurinta osaa jäsenistämme eniten kiinnostaa. Kiinnostavampaa on Wagnerin musiikki. Päätimmekin avata keskustelupalstan uudelleen ja toivomme, että jäsenistö ottaa sen käyttöönsä yhtä kotoisena kuin keskustelun takkatulen äärellä – vaihdetaan mielipiteitä nähdystä produktioista, seuran matkoista, kuunnelluista levyistä, luetuista Wagner- ja muista kirjoista, mitä milloinkin mieleen juolahtaa. Emme ole tieteellinen seura, palstalla ei ole oppimesteareita.

Lähiaikoina avaaamme myös osto- ja myynti- ja vaihtopalstan nettisivuillemme. Jos levy- ja kirjavarastot alkavat estää asuminen ja sisustamista taikka jos on tullut hankituksi useampia kappaleita samaa teosta tai levytystä, niin palstan kautta voi saada ylimääräiset kiertoon.

Tänä vuonna olemme tehneet matkoja Kööpenhaminaan, Savonlinnaan, Bayreuthiin ja Edinburghiin. Kööpenhaminassa oli toukokuun lopussa kansainvälinen Wagner-seurojen kongressi, johon osallistui n. 600-700 edustajaa eri puolilta maailmaa. Kuninkaallinen teatteri esitti Tristanin ja Valkyyrian sekä Richard Straussin Salomen, joten tarjonta oli ensiluokkaista. Ensi vuoden kongressi järjestetään toukokuussa Augsburgissa Saksassa, jossa on mahdollisuus nähdä mm. Tannhäuser ja Ludwig-musikaali sekä paljon muuta kiinnostavaa kongressiohjelmaa. Kongressiin liittyy seminaari, jonka aiheena on ”Wagner ja naiset”. Matkalukemiseksi voisi suosittelaa Martha Schadin – joka muuten vastaa kongressin järjestelyistä – Mathilde Wesendonck -kirjaa ”Meine erste und einzige Liebe” (Langen Müller, 2002) sekä Eva Riegerin tuoreta elämäkertaa Richard Wagnerin ensimmäisestä vaimosta Minna Planerista ”Minna und

Richard Wagner” (Artemis & Winkler, 2003). Kongressiin on kaikille jäsenille vapaa osallistumisoikeus (ilmoittautuminen 1.12. mennessä). Lisätietoja saa toiminnanjohtajalta ja kongressin järjestäjiltä: RWV Augsburg e.V., Frau Hilde Lutz, puh +49-(0)821-438689, e-mail: karl_lutz@hotmail.com. tai http://www.richard-wagner-verband.de/kongress2004.htm.

Bayreuthin lipuista on kovempi kilpailu vuodesta toiseen. Noin puoli miljoonaa ihmistä on Bayreuthin lippukassan jonossa, vajaat 50.000 saa lipun vuosittain. Jonottaminen kestää 10 vuotta. Seuran kautta on paremmat mahdollisuudet saada paikkansa, mutta tätä kirjoitettaessa ei ensi kesän kiintiö ole tiedossa. Eräs merkki pienenevistä Wagner-seurojen kiintiöistä on, että ns. stipendiaattilippujen määrä, (joita on ennen vuosittain tullut neljälle henkilölle kaikille seuroille, jotka stipendiaatin nimittää) on pudotettu puoleen eli ensi vuodesta alkaen voimme stipendiaattimme seuraksi lähettää vain kaksi seuran jäsentä.

Savonlinnassa esitettiin tänä kesänä jo toisen kerran peräkkäin peräti kaksi Wagnerin teosta, Tristan ja Lentävä hollantilainen. Esitykset olivat korkeatasoisia ja yleisökin näytti viihtyvän. Tämä onnen aika ei kuitenkaan kestä pitkään vaan seuraavana kesänä Savonlinnakin palaa ”normaaliohjelmistoon” (tosin Hollantilainen jatkaa). Hyvä, että niin usea seuran jäsen osallistui näille matkoille.

Edinburghin musiikkijuhlat saavat täydet pisteet tämänvuotisesta ohjelmistostaan. Siellä esitettiin mahtava Nibelungin sormus (josta arvio tuonempana tässä lehdessä) Richard Armstrongin johdolla sekä vielä Lohengrin konserttiversioina, jotka kaikki BBC radioi syyskuussa. Juhlien yhteyteen oli Skotlannin Wagner-seura järjestänyt tapaamisen muiden seurojen jäsenille ja osallistujat saivatkin viettää hauskan illan isäntien Derek Watsonin, Will Scottin ja muiden seurassa skottilaisittain pöydän antimista nauttien. Saimme sieltä uusia ystäviä sekä Euroopasta että muualta.

Lopuksi haluan vielä kiittää ja onnitella seuramme perustajaa ja kunniapuheenjohtajaa Uolevi Karrakoskea, joka täytti kesällä 70 vuotta. Uolevin kunniaksi hallitus on päättänyt esittää vuosikokouksen hyväksyttäväksi Uolevi Karrakosken nimikkorahaston perustamista. Uolevi on halunnut rahaston varoja käytettävän tukemaan nuorten henkilöiden mahdollisuutta käydä Wagnerin oopperoiden esityksissä, ensisijaisesti Suomen Wagner-seuran järjestämällä oopperamatkoilla. Rahastoon on kertynyt jo kiitettävästi lahjoituksia ja uusia otetaan vastaan.

Hyvää joulun odotusta kaikille!